

Mál nr. 366/2013**M****V vegna málskostnaðartryggingar fjölskyldutryggingar.****Gildissvið málskostnaðartryggingar vegna undanþáguákvæðis í váttryggingarskilmálum.****Gögn.**

1. Málskot móttakið 22. október 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V, dags. 11. nóvember 2013 ásamt gögnum.
3. Bréf M með athugasemdu og gögnum dags. 15. nóvember 2013.

Málsatvik.

M er tryggð með F+2 fjölskyldutryggingu hjá V. Í þeirri váttryggingu er svokölluð málskostnaðartrygging sem nær til greiðslu málskostnaðar í málum sem varða réttarlegan ágreining váttryggðs við hina ýmsu aðila. M á í slíkum ágreiningi við fjármálafyrirtæki varðandi endurútreikning á gengistryggðum lánasamningi. Réttarlegur ágreiningur M við fjármálafyrirtækið kom upp fyrr á þessu ári og ekki virðist ágreiningur um að skilyrði málskostnaðartryggingarinnar séu uppfyllt um gildistíma váttryggingarinnar í tvö ár áður en ágreiningurinn kom upp. Milli M og V er hins vegar ágreiningur um þýðingu undanþáguákvæðis í gr. 25.10 í váttryggingarskilmálum þar sem kemur fram að váttryggingin bæti ekki málskostnað sem varðar váttryggðan sem eiganda, notanda eða stjórnanda vélknúins farartækis en V telur ágreining M við fjármálafyrirtækið falla undir umrætt ákvæði.

M telur að þó samningur hennar við fjármálafyrirtækið hafi í upphafi verið gerður til að fjármagna bifreiðar kaup þá standi réttarlegur ágreiningur hennar við sama fyrirtæki um endurútreikning lánsins. Því varði ágreiningurinn hana ekki sem eiganda, notanda eða stjórnanda vélknúins farartækis heldur varði hann hana sem lántakanda við fjármálafyrirtæki óháð því hvað lánsfjárhæðin var notuð til að fjármagna. Einnig vísar M til þess að V hafi ásamt öðru váttryggingafélagi greitt málskostnað vegna sambærilegra mála úr málskostnaðartryggingu og að skýra beri undanþáguákvæði eins og gr. 25.10 í váttryggingarskilmálum þröngt.

V vísar til þess að lán sem ágreiningur stendur um hafi verið tekið til að fjármagna bifreiðar kaup og því varði ágreiningur um lánsamninginn M sem notanda vélknúins farartækis. V vísar einnig til þess að orðalag gr. 25.10 sé rúmt og komi það t.d. fram í úrskurði nefndarinnar í máli nr. 182/2006 þar sem ágreiningur var um hvort fjármálafyrirtæki hefði átt að sjá til þess að bifreið væri kaskótryggð.

Álit.

Í váttryggingarskilmálum vegna málskostnaðartryggingar M kemur fram að hlutverk málskostnaðartryggingarinnar sé að greiða málskostnað vegna ágreinings í einkamálum. Í gr. 25 í váttryggingarskilmálum kemur fram að váttryggingin tekur til ágreinings sem snertir váttryggðan sem einstakling og kemur til úrlausnar héraðsdóms eða Hæstaréttar hér á landi skv. nánar tilgreindum skilyrðum. Í váttryggingunni eru síðan okkuð víðtækar takmarkanir á bótasviði sem tilgreindar eru meðal annars tilgreindar í gr. 25.2-25.12. Takmarkanir þessar eru hluti af stöðluðum samningsskilmálum sem váttryggingafélagið setur einhliða fram við gerð váttryggingasamningsins. Þegar metið er hvort réttarlegur ágreiningur, sem upp er kominn milli M og fjármálafyrirtækis um endurútreikning lánsamnings, tengist M sem eiganda, notanda eða stjórnanda vélknúins farartækis í skilningi gr. 25.10, verður að líta til þessa. Í málátlátunni M gagnvart fjármálafyrirtækinu er ekki að sjá annað en ágreiningur takmarkist við endurútreikning í ljósi dómafordæma um svipuð mál. Í ljósi stöðu váttryggingafélagsins, sem þess aðila að

vátryggingasamningnum sem einhliða semur umrætt undanþáguákvæði gr. 25.10, verður að túlka þann vafa vátryggingartakanum í hag. Að teknu tilliti til að réttarlegur ágreiningur takmarkist við endurútreikning lánessamningsins telst málskostnaðartrygging M taka til þess ágreinings að því gefnu að önnur skilyrði í skilmálum vátryggingarinnar séu uppfyllt, en ekki virðist ágreiningur um það. Málsatvik í máli nefndarinnar nr. 182/2006 eru ekki sambærileg við ágreining í þessu máli.

Niðurstaða.

Tjón M vegna ágreinings um endurútreikning lánasamnings bætist úr málskostnaðartryggingu M hjá V.

Reykjavík 10. desember 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.